

Πραγματοποιήθηκε η προγραμματισμένη εκδήλωση των πέντε σωματείων στην αίθουσα εκδηλώσεων του ΤΕΕ, την Δευτέρα 10 Απριλίου.

Παραθέτουμε την εισήγηση εκ μέρους των σωματείων που την έκανε ο Αντώνης Νταλακογεώργος, Πρόεδρος της Πανελλήνιας Ένωσης Ναυτών Εμπορικού Ναυτικού (Π.Ε.Ν.Ε.Ν.).

Υλικό από την εκδήλωση της εκδήλωσης που αναρτήθηκαν στο site ή στο κανάλι του ΣΕΤΕΕ:

1. Video με την εισήγηση
2. Εικαστικό video της εκδήλωσης
3. Συνέντευξη συνδικαλιστή από Γαλλία με μετάφραση στα ελληνικά

==========

Εισήγηση του Προέδρου της ΠΕΝΕΝ Αντώνη Νταλακογεώργου στην εκδήλωση Αλληλεγγύης στον αγώνα της εργατικής τάξης της Γαλλίας

Συνάδελφοι, συναδέλφισες,

Η πρωτοβουλία των 5 εργατικών Σωματείων που διοργανώνουν την σημερινή εκδήλωση συνιστά μια έμπρακτη ενέργεια αλληλεγγύης στον αγώνα των Γάλλων εργατών που

βρίσκονται εδώ και ένα μήνα σε μια σκληρή – ολομέτωπη σύγκρουση με τον Μακρόν και την κυβέρνησή του η οποία προσπαθεί να επιβάλει το αντεργατικό – αντιασφαλιστικό της νομοσχέδιο για περαιτέρω αύξηση στα όρια ηλικίας θεμελίωσης του συνταξιοδοτικού δικαιώματος!

Η μάχη αυτή έχει πάρει τέτοια χαρακτηριστικά για τα οποία βάσιμα μπορούμε να μιλάμε για μια γενικευμένη ταξική αντιπαράθεση. Από την μια πλευρά βρίσκεται σύσσωμη η εργατική τάξη και από την άλλη η κυβέρνηση Μακρόν η οποία υλοποιεί τις ντιρεκτίβες του ΔΝΤ, του ΟΟΣΑ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η μάχη αυτή γίνεται σε μια από τις μεγαλύτερες μητροπόλεις του καπιταλισμού στην οποία το εργατικό κίνημα έχει να επιδείξει ένα πλούσιο ιστορικό αγώνων για τα εργατικά δικαιώματα.

Η αντιμετώπιση αυτού του γιγαντιαίου αγωνιστικού κινήματος από το κατεστημένο Μακρόν είναι η βία, η τρομοκρατία, η ακραία καταστολή.

Αυτός ο δρόμος από την μια συνθλίβει και κουρελιάζει τις προπαγανδιστικές κορώνες του πολιτικού προσωπικού για τον ευρωμονόδρομο και τις δήθεν αξίες του, της δημοκρατίας, της δικαιοσύνης και της αλληλεγγύης

Η καταστολή απέτυχε παταγωδώς, τώρα ο Μακρόν προσφεύγει στο Συνταγματικό Συμβούλιο της χώρας για να αποφανθεί αυτό, για το επίμαχο νομοσχέδιο του συνταξιοδοτικού.

Ο ρόλος αυτών των αστικών θεσμών είναι γνωστός σαν εργαλείο νομιμοποίησης των αντιλαϊκών κυβερνητικών πολιτικών στην Γαλλία, την Ελλάδα και σε όλο τον καπιταλιστικό κόσμο.

Η κίνηση αυτή του Μακρόν δείχνει και το έως τώρα αδιέξοδο στην πολιτική προσπάθεια του να περάσει ένα βαθειά αντιλαϊκό νομοσχέδιο στο οποίο εκφράζεται η λαϊκή και εργατική αντίθεση και αγανάκτηση! Όμως αυτή η νέα πρωτοβουλία του, αποσκοπεί στην διάσπαση και υπονόμευση του πανεργατικού κινήματος που έχει δημιουργήσει μια πρωτοφανή κρίση στο σύστημα διακυβέρνησης και στην πολιτική Μακρόν στη Γαλλία!

Η 11η πανεθνική απεργία της περασμένης Πέμπτης έδειξε ότι η εργατική τάξη δεν υποχωρεί, δεν συναλλάσσεται και δεν υποκύπτει ούτε στην τρομοκρατία ούτε στους εκβιασμούς, ούτε σε επικοινωνιακά φληναφήματα.

Για το λόγο αυτό επιχειρείται άμεσα στις γραμμές του εργατικού – συνδικαλιστικού κινήματος η διάσπασή του…

Ήδη η πολιτική αυτή φαίνεται να αποδίδει καρπούς αφού ο αδύναμος κρίκος του Σ.Κ στη Γαλλία, η συστημική συνομοσπονδία χριστιανοδημοκρατικής προέλευσης (FDT) και ο επικεφαλής της, Λοράν Μπερζέρ διακήρυξε μια γραμμή υποχώρησης και συμβιβασμού μιλώντας σχετικά αναφέρει:

«Εάν με ρωτάτε για πόσο θα συνεχίσει να υπάρχει μια τέτοια διαμαρτυρία κάθε βδομάδα για τους επόμενους 6 μήνες, η απάντηση μου είναι, όχι»

Ξεκαθάρισε επίσης ότι εάν το Συνταγματικό Συμβούλιο αποφανθεί στις 14 Απρίλη ότι το επίμαχο νομοσχέδιο είναι έγκυρο « εμείς θα αποδεχθούμε την απόφαση του είτε μας αρέσει, είτε όχι»!

Ο ίδιος έδωσε και το στίγμα της νέας γραμμής του για το πανεργατικό κίνημα κατά τον Μακρόν ότι αυτό **θα μεταφερθεί στην προσπάθεια για διεξαγωγή δημοψηφίσματος,** μια διαδικασία που θα διαρκέσει από 9 έως 12 μήνες κάτι που φαίνεται να συμμερίζονται και άλλες συνδικαλιστικές οργανώσεις…

Στην φαρέτρα του μεγάλου κεφαλαίου και των αστικών πολιτικών δυνάμεων υπάρχουν πολλά όπλα και εργαλεία για να υπονομεύσουν ένα πανεργατικό μέτωπο πάλης κατά των αντιλαϊκών πολιτικών τους!

Είναι γνωστή η κατάληξη πολλών κινημάτων που αναπτύχθηκαν στην Ευρώπη (Γαλλία κίτρινα γιλέκα) στην Ασία, στην Λατινική Αμερική ακόμα και στην Αφρική την περίοδο 2017 – 2019!

Πιστεύουμε ότι η εργατική τάξη της Γαλλίας θα διδαχθεί από την ίδια την πολύχρονη αγωνιστική εμπειρία της και δεν θα αποδεχθεί τον εγκλωβισμό της σε λύσεις που οδηγούν στην υποχώρηση, στην συνθηκολόγηση και τελικά στην παραίτηση από τον οργανωμένο – συντονισμένο και μαζικό αγώνα για την ανατροπή της πολιτικής του Μακρόν.

Ορισμένα συμπεράσματα από τον αγώνα των εργατών στην Γαλλία και στην Ελλάδα

Ο πανεργατικός ξεσηκωμός στην Γαλλία έγινε κάτω από συνθήκες μεγάλης συμπίεσης και υποβάθμισης του βιοτικού επιπέδου του λαού και ραγδαίας συρρίκνωσης του εργατικού

εισοδήματος που συνδέονται με την οικονομική κρίση, την περίοδο της πανδημίας και των δρακόντειων περιορισμών, της ενεργειακής κρίσης και την εκτίναξη του πληθωρισμού σε δυσθεώρητα υψηλά επίπεδα για την Ευρώπη και ολόκληρο τον κόσμο.

Η κατάσταση επιδεινώθηκε δραματικά με τον πόλεμο στην Ουκρανία.

Όλα αυτά διαμόρφωσαν νέα οικονομικά και πολιτικά δεδομένα αφού σε αυτές τις συνθήκες ο πληθωρισμός, οι τιμές σε υπηρεσίες, σε αγαθά και στα καταναλωτικά προϊόντα **βούλιαξαν το διαθέσιμο εργατικό εισόδημα και αύξησαν ραγδαία τις κοινωνικές ανισότητες.**

Οι αστικές κυβερνήσεις ανεξάρτητα από παραλλαγές των κομμάτων διακυβέρνησης **έδειξαν όλες χωρίς εξαίρεση το αντικοινωνικό και αντιλαϊκό τους πρόσωπο** και βρέθηκαν απέναντι από τα αιτήματα και τις διεκδικήσεις των εργαζομένων που βγήκαν μαζικά στο δρόμο του αγώνα απαιτώντας την αναπλήρωση των εισοδημάτων τους από την ακρίβεια μετά την γιγάντωση του πληθωρισμού και την υπογραφή ΣΣΕ.

Ακολούθησαν μια πολιτική στήριξης του μεγάλου κεφαλαίου της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας του.

Αυτή η πολιτική συνταγή προσπαθεί την κρίση να την φορτώσει στις πλάτες των εργαζομένων, των ανέργων, των συνταξιούχων και της νεολαίας.

Είναι η ίδια πολιτική η οποία επί σειρά ετών οδηγεί σε μειώσεις και περικοπές κοινωνικών δαπανών στην υγεία, την παιδεία, την κοινωνική πρόνοια...

Αυτή η πολιτική εφαρμόστηκε και στην χώρα μας όλο το προηγούμενο χρονικό διάστημα από την κυβέρνηση με την συναίνεση των άλλων αστικών πολιτικών δυνάμεων και κομμάτων!

Ακριβώς στο έδαφος αυτής της αντιλαϊκής κυβερνητικής πολιτικής επιχειρείται να πληρώσουν τις συνέπειες της κρίσης τα μόνιμα θύματα, που δεν είναι άλλα από τους εργαζόμενους και τα λαϊκά στρώματα.

Το έγκλημα των Τεμπών αποτέλεσε την αφορμή να ξεσπάσει μια τεράστια λαϊκή οργή που εκφράστηκε με οργανωμένο κα μαζικό αγώνα ενάντια στην πολιτική της κυβέρνησης της ΝΔ.

Είχαν προηγηθεί μαζικοί αγώνες κατά της ακρίβειας και των ημίμετρων της κυβέρνησης Μητσοτάκη..

Οι αγώνες αυτοί κλιμακώθηκαν, επεκτάθηκαν και **πήραν ανησυχητικό χαρακτήρα για την κυβέρνηση και την πολιτική της με το έγκλημα των Τεμπών στο οποίο έχασαν την ζωή τους 57 άνθρωποι!**

Το έγκλημα των Τεμπών σε συνδυασμό με την αντιλαϊκή ατζέντα κυβέρνησης- κεφαλαίου και την επίθεση τους ενάντια στα εργατικά δικαιώματα **έβγαλε στο προσκήνιο την συσσωρευμένη οργή της τάξης μας και ευρύτερα του λαού η οποία εκφράστηκε με τρόπο οργανωμένο - μαζικό και αγωνιστικό θέτοντας στόχους και αιτήματα που συνιστούν μια συνολική αντίθεση στην ασκούμενη πολιτική τους.**

Το στοίχημα για το συνεπές αγωνιστικό και ταξικό κίνημα είναι να μην αποτελέσουν οι εκλογές και η επόμενη περίοδος στοιχείο που να οδηγηθεί το κίνημα αυτό στο ξεφούσκωμα της λαϊκής αγανάκτησης...

Οι εκλογές δεν πρόκειται να δώσουν λύση στα συσσωρευμένα εργατικά προβλήματα καθώς είναι σίγουρο ότι και την επόμενη μέρα η εργατική τάξη θα είναι αντιμέτωπη με την ίδια πολιτική...

Η οργή στην εγκληματική τους πολιτική πρέπει να μετατραπεί σε οργανωμένο αγώνα για τα δικαιώματα, για την ρήξη με τις αστικές κυβερνητικές πολιτικές, για την αντεπίθεση του εργατικού κινήματος που θα βάλει μπροστά και ως το τέλος τα δικαιώματα, τις δίκαιες διεκδικήσεις και τις δικές του σύγχρονες ανάγκες.

Αντώνης Νταλακογεώργος
Πρόεδρος της ΠΕΝΕΝ